

Oglądamy filmy pod Debianem

Radosław „Wiedźmin” Hrycyna

wersja 1.3, 28 grudnia 2003 roku

Streszczenie

W dzisiejszych czasach powszechne stało się wykorzystywanie komputera do oglądania filmów, koncertów, pamiątek weselnych, telewizji, itp. Niniejszy artykuł opisuje wybrane programy dostępne w Debianie, które można wykorzystać w wyżej wymienionym celu.

Prawa autorskie

Copyright ©2003 Radosław Hrycyna. All rights reserved.

Udziela się zgody na kopiowanie, rozpowszechnianie i/lub modyfikowanie tego dokumentu zgodnie z warunkami Licencji GNU Wolnej Dokumentacji (*Free Documentation License*) opublikowanej przez Fundację Wolnego Oprogramowania (*Free Software Foundation*) w wersji 1.1 lub dowolnej nowszej, bez żadnych części nienaruszalnych, bez tekstów przedniej lub tylnej strony okładki. Kopię tej licencji można znaleźć na stronach Fundacji Wolnego Oprogramowania – www.fsf.org/copyleft/fdl.html.

Spis treści

1	MPlayer	2
1.1	Instalacja wymaganych pakietów	2
1.2	Budowanie pakietu z MPlayerem	2
1.3	Instalacja MPlayera z gotowych pakietów	3
1.4	Podstawowa konfiguracja	4
1.5	Kilka drobnych porad	5
2	Avifile	5
2.1	Instalacja Avifile	6
3	Zakończenie	6

1 MPlayer

MPlayer jest w tej chwili chyba najpopularniejszym programem do oglądania filmów pod systemy Linux. Program ten mimo małych rozmiarów potrafi bardzo wiele. Odtwarzanie popularnych DivX-ów nie stanowi dla niego żadnych problemów. Bardzo dobrze radzi sobie również z formatem DVD, który zyskuje coraz większą popularność. Można go nawet użyć do oglądania telewizji! Więcej informacji o możliwościach MPlayera znajdziesz w dokumentacji dołączonej do programu, bądź na stronach projektu – www.mplayerhq.hu.

1.1 Instalacja wymaganych pakietów

Zanim przystąpisz do instalacji powinieneś sobie zadać pytanie: czego tak naprawdę oczekujesz? Pozwoli Ci to określić listę potrzebnych pakietów, które będą wymagane do instalacji MPlayera. Dla przykładu, gdybyś chciał używać programu pod X-ami (aczkolwiek uważam, że bez GUI można się obejść), to będziesz potrzebował następujących pakietów: `libgtk1.2-dev`, `libpng2-dev`, `libglib1.2-dev` oraz `zlib1g-dev`. Zauważ, że wymienione pakiety mają w nazwie *dev* (od angielskiego słowa *development*, czyli umożliwiające rozwijanie).

Jak już wcześniej wspomniałem, GUI nie jest Ci wcale potrzebne do szczęścia. Miałem wtedy na myśli przede wszystkim to, że GUI nie współpracuje z bibliotekami SDL. W sumie SDL nie jest również niezbędne, ale może być bardzo przydatne na wolniejszych maszynach (np. na moim komputerze z procesorem AMD K6-2 400MHz, 192M pamięci RAM i kartą graficzną Riva TNT2 32MB). Ponieważ karty nVidia niestety nie grzeszą doskonałością, SDL jest bardzo pomocne. Poza tym SDL potrafi wyświetlać napisy pod filmem (na czarnym pasku). Jeżeli masz u siebie kartę firmy nVidia to polecam zainstalować pakiet `libSDL1.2-dev` (nie wiem jak to jest w przypadku innych kart, ale w dokumentacji jest napisane, że biblioteki SDL są dla tych gorszych kart).

1.2 Budowanie pakietu z MPlayerem

Źródła MPlayera znajdziesz na stronach projektu – www.mplayerhq.hu. W archiwum są już gotowe pliki, przygotowane przez Dariusha Pietrzaka, przeznaczone do zapakowania programu w miły do instalacji pakiet `*.deb`.

Na początek rozpakuj archiwum:

```
# tar jxf MPlayer-wersja.tar.bz2
# cd MPlayer-wersja
```

Warto jest teraz wykonać skrypt `configure` (znajdujący się w katalogu ze źródłami) z takimi opcjami z jakimi będziesz budował paczkę, np.:

```
# ./configure --enable-gui --language=pl
```

Jeżeli `configure` nie zwróci żadnych błędów oznacza to, że masz wszystko to co jest potrzebne. `./configure --help` podaje wszystkie dostępne opcje konfiguracji programu. Warto również zwrócić uwagę na to, że `configure` w niektórych przypadkach samo stara się dobrać konfigurację. Jest to tzw. autodetekcja. Skrypt sprawdza jakimi bibliotekami dysponujesz i odpowiednio przygotowuje program (jednak nie dotyczy to wszystkich dostępnych opcji).

Zanim przystąpisz do budowania pakietu musisz sprawdzić czy posiadasz w swoim systemie następujące pakiety: `fakeroot` i `dh-make`. Ich brak uniemożliwi Ci zbudowanie pakietu. Jeśli masz wszystko, co potrzeba, to możesz zabrać się za debianizację programu. Nie masz się czego obawiać, jest to rzecz naprawdę bardzo prosta.

```
# DEB_BUILD_OPTIONS="--opcje" fakeroot debian/rules binary
```

Za `opcje` podstawiasz wybrane ustawienia, np.: `--language=pl`. Oczywiście wszystko robisz według własnych potrzeb.

Jeżeli wszystko poszło bez problemów, gotowa paczka znajduje się w katalogu wyżej (komenda `ls ../*.deb` powinna wyświetlić nazwę pliku: `mplayer-wersja.deb`).

Ewentualne problemy z kompilacją mogą one być spowodowane kodekami. Jeśli instalowałeś DivX4Linux, to możesz śmiało się go pozbyć (kodek ffmpeg sprostą zadaniu). Ponadto MPlayera zaleca się kompilować przy pomocy `gcc` w wersji 2.95.X. W przypadku innych wersji mogą wystąpić problemy, które uniemożliwią Ci prawidłowej kompilacji.

1.3 Instalacja MPlayera z gotowych pakietów

Jeżeli nie masz zamiaru kompilować bądź budować sobie pakietu możesz posłużyć się gotowymi pakietami.

Do pliku `/etc/apt/sources.list` dodajesz następującą linię:

```
# cat >> /etc/apt/sources.list
deb http://marillat.free.fr/ stable main
^D
```

następnie:

```
# apt-get update
# apt-get install mplayer-<architektura>
```

Na koniec trzeba tylko skonfigurować program, a ten problem jest opisany w następnym punkcie.

1.4 Podstawowa konfiguracja

Po zainstalowaniu pakietu za pomocą standardowej komendy:

```
# dpkg -i ../mplayer-wersja.deb
```

albo za pomocą APT (jeżeli instalujesz program z gotowych pakietów), możesz przystąpić do konfiguracji programu. Bardzo wygodnie jest zapisać najważniejsze opcje w pliku konfiguracyjnym: `~/.mplayer/config`. Czcionki zgrać do katalogu: `~/.mplayer/fonts/`, a „skórki” (ang. *skins*) skopiować do: `~/.mplayer/Skin/`.

Na stronie programu znajdziesz polskie „krzaczki” kodowane w CP1250 (używanego przez systemy Windows) oraz kodowane w standardzie ISO-8859-2. Jeżeli nie włączyłeś obsługi GUI, to nie potrzebujesz skórek w swoim katalogu, ponieważ nie będą w ogóle wykorzystywane.

Konfiguracja MPlayera jest bardzo wygodna. Przypuśćmy, że chcesz, aby program odtwarzał film przy pomocy bibliotek SDL (poniżej zamieściłem przykładową zawartość pliku: `~/.mplayer/config`).

```
ao=sdl
vo=sdl
```

Oczywiście to był tylko przykład. Dużo więcej informacji na temat konfiguracji programu znajdziesz na stronach podręcznika `man` i w dokumentacji dołączonej do programu. Być może uważasz, że zapoznawanie się z tymi dokumentami to strata czasu, jeżeli jednak program nie będzie działał zgodnie z Twoimi oczekiwaniami, to pretensje będziesz mógł mieć wyłącznie do samego siebie.

Nadszedł już czas na mały sprawdzian programu:

```
$ mplayer plik_z_filmem.avi -sub napisy_do_filmu.txt
```

Jeżeli plik z napisami ma taką samą nazwę jak plik z filmem (oczywiście różni się rozszerzeniem), to napisy dodawane są automatycznie. Niepotrzebna już jest opcja `-sub`.

1.5 Kilka drobnych porad

W tym miejscu przedstawię chyba najczęściej pojawiające się problemy oraz ich proste rozwiązania.

Jeżeli posiadasz kartę graficzną firmy nVidia, to mimo, że masz biblioteki SDL może zdarzyć się tak, że obraz będzie „skakał” albo będzie odtwarzany klatkami. Można temu zapobiec poprzez instalację sterowników dla kart nVidia. Pomoże to zarówno MPlayerowi jak i innym tego typu programom.

SDL nie należy stosować razem z GUI. Próby ich łączenia są z góry skazane na porażkę i dlatego nie warto się wysilać, żeby je ze sobą „ożenić”.

Aby oglądać filmy w formacie DVD należy zrobić dowiązanie symboliczne, np.:

```
# ln -s /dev/dvd /dev/hdX
```

, gdzie /dev/hdX oznacza Twój napęd DVD-ROM.

W katalogu ~/.mplayer/font powinny być rozpakowane czcionki tylko jednego rodzaju, np.:

```
$ tar jxf font-arial-iso-8859-2.tar.bz2
$ cp font-arial-iso-8859-2/font-arial-18*/* ~/.mplayer/font
```

Podobnie ma się rzecz z czcionkami zakodowanymi w CP1250.

2 Avifile

Avifile jest chyba drugim co do popularności odtwarzaczem formatu DivX, MPG, AVI itp. dostępnym pod Linuksem. Pod kilkoma względami ustępuje on MPlayerowi. Dla przykładu nie obsługuje formatu DVD, choć dla użytkowników, którzy nie posiadają napędów DVD to pewnie nie jest wada. Nie potrafi również poprawnie wyświetlać polskich „krzaczków” zapisanych w standardzie CP1250. Do konwersji plików z tekstami filmów możesz użyć programu **konwert** lub **iconv**. Avifile w odróżnieniu od MPlayera wymaga bibliotek SDL. MPlayer co prawda nie był od nich zależny, ale powinny być one zainstalowane na słabszych maszynach, jeśli nie chcesz oglądać obrazu klatka po klatce.

Jak skonwertować standard CP1250 na ISO-8859-2? Do wyboru masz co najmniej dwa narzędzia:

```
$ konwert cp1250-iso2 plik-cp1250 -o plik-iso2
$ iconv -f CP1250 -t LATIN2 plik-cp1250 > plik-iso2
```

2.1 Instalacja Avifile

Obecnie Avifile nie jest dostępny ani w stabilnej wersji dystrybucji (Woody), ani w testowej (Sarge). Aby zdobyć pakiety Debiana z Avifile można posłużyć się wyszukiwarką nieoficjalnych pakietów Debiana – www.apt-get.org.

Poniżej przedstawiłem jedno ze źródeł pakietów z Avifile, które możesz umieścić w pliku `/etc/apt/sources.list`:

```
deb http://marillat.free.fr stable main
```

oraz czynności przestawiające instalację programu:

```
# apt-get update
# apt-get install avifile-player
```

Praktycznie od razu można sprawdzać działanie programu. Jeżeli chcesz, to możesz także doinstalować pakiety wchodzące w skład programu, np.: `avifile-divx-plugin`.

3 Zakończenie

Pewnie zastanawiasz się jak to jest z tym odtwarzaniem filmów pod Debianem. Na moim nie najnowszym już sprzęcie wyniki są zadowalające. Jakby interesowało Cię jak to jest w porównaniu z Windowsem, to mogę powiedzieć tyle, że wyniki są bardzo zbliżone do siebie. Nie widać większej różnicy.